

Viro amplissimo et celeberrimo
 D. PETRO BURMANNO
 academiae Leydanae professori me-
 ritissimo, gravissimo
 S. P. D.
 Joh. Frid. Christius.

Vix aliquid mihi potuit contingere gratius, quam
 ut e litteris tuis intellegerem, non displicere tibi, quod
 tastatum facere volueram, studium in te meum. in quo
 nos persistere patieris, eiusque rei argumenta indies
 quantulacunque, at aliqua, edere: tanto quidem ma-
 gis, quanto, cum scripta tua voluimus, imperius subin-
 de placet ingenii tui magnitudo, et doctrinae constantia.
 Est inter has, quibus merito assurgimus, dotes tuas, quod
 cum paucis hoc tempore sustines poesca Latinae maiesta-
 tem. in memoriam eius rei reuocavit nuperrime maesta-
 sima ad Boerhauium elegia, quam studiose legimus. Indi-
 dimus huic litterarum fasciculo noua quaedam e scriptis
 nostris: ea, si tibi probari intellexero, habeo, quare mihi
 placeam. Colam te interdum epistolis: vicissim tu
 diligere modo hunc hominem ne nolis: de rescribendo,
 quandoquidem occupatus nimium es, minus, oro, laborabis:
 sufficit, vel sic tibi placuisse: nec est, quod praeter fauo-
 rem paciscar. hunc mihi commodabis, vir amplissime,
 et quam optime valebis. Halae Saxonum d. XXI. Apr.
 a nato Christo et hoc XVIII.